

anses for ønskeligt, at Udrustningen bringes i Overensstemmelse med de ændrede Opgaver i Løbet af en begrænset Tid. Det maa herved komme i Betragtning, at det for Vagtværnets Vedkommende drejer sig om en Overgang til udstrakt Anvendelse af Motormateriel, hvis Tilstedeværelse er af Betydning ogsaa for Mandskabets Indøvelse. Hvad Marinen angaar, vil en stor Del af de tilstedeværende Skibe være velegnede til Bevogtningstjeneste, medens det maa anses for hensigtsmæssigt, at der hurtigt tilvejrbringes mere egnet Materiel til Fiske-riinspektionen.

I Henhold til det anførte indstiller Flertallet Lovforslaget til Vedtagelse med de nævnte Ændringer.

Et *Mindretal* (Elgaard, I. A. Hansen, Nørskov og Vanggaard) maa modsætte sig Lovforslaget ud fra de samme principielle Betragtninger, som blev gjort gældende af Venstres Repræsentanter under det tilsvarende Lovforslags Behandling i 1925 og 1926 (Beretning af 7. April 1925 [Tillæg B. 1924—25 Sp. 2545] og Betænkning af 5. Marts 1926 [Tillæg B. 1925—26 Sp. 505]). Efter Mindretallets Opfattelse er det foreslaaede militære Beredskab ganske utilstrækkeligt til at haandhæve den nationale Sikkerhed og varetage de folkeretslige Forpligtelser, der paahviler Danmark som neutral Stat og som Medlem af Folkenes Forbund. Mindretallet har under Sagens Behandling i indeværende Samling været og vil vedblivende være rede til at deltage i en Forhandling om en Revision af den nugældende Hær- og Flaadeordning, men Mindretallet maa fastholde som en ufravigelig Betingelse under en saadan Forhandling, at det fornødne Værn for Landets Grænse og Kyster opretholdes. Ikke mindst i Betragtning af den politiske og sociale Uro, der for Tiden gærer i en Række af de europæiske Statssamfund, maa vi anse en Nedrustning af det Omfang, som her foreslaas, for en for Landet farlig Handling, der desuden vilde kompromittere os overfor Nationer, hvis Venskab og Agtelse vi

har den højeste Interesse i at bevare, og endvidere vilde den paa et afgørende Omraade isolere os i Samarbejdet med de nordiske Nabofolk, hos hvilke der hersker en ganske anden Opfattelse af internationale Forpligtelser end den, der har fundet Udtryk i det her foreliggende Lovforslag.

Under Lovforslagets første Behandling havde Mindretallet gennem sin Ordfører Lejlighed til at paavise, at der paa en Række Punkter er en iøjnefaldende Uoverensstemmelse mellem Lovforslaget og de Oplysninger om dets praktiske Anvendelse, som er tilstillet Udvalget af Forsvarsministeren som Svar paa en Række Forespørgsler. Disse Uoverensstemmelser gør sig bl. a. gældende paa følgende væsentlige Punkter:

1. Der mangler, naar Lovforslagets Bestemmelser sammenholdes med Oplysningerne til Udvalget, 3 Inspektører, 5 Kaptajner af Linien, 3 Premierløjtnanter, 18 Kaptajner af Reserven, 47 Løjtnanter, 14 Overvagtimestre og 680 Overkonstabler, i alt 770 Befalingsmænd.
2. Der mangler enhver Organisation af det Læge- og Sanitetsvæsen, som det af Oplysningerne fremgaar at man forudsætter.
3. Ligeledes savnes der ganske Regler vedrørende Organisationen af det Forplejningsvæsen, der omtales i Bilag A, ad Spørgsmaal 15.

Paavisningen af disse Uoverensstemmelser er hverken modsagt under Lovforslagets første Behandling eller under den stedfundne Udvalgsbehandling, men der er af Forsvarsministeren til anden Behandling foreslaaet nogle Ændringer, som paa et Par Punkter maa antages at have Relation til den af os fremførte Kritik.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 8 tager Sigte paa en Forøgelse af Befalingsmands-Antallet, idet der foreslaas, at Grænsegendarmen, der har faaet Uddannelse som Befalingsmænd i Vagtkorpsen, i Tilfælde af ekstraordinær Indkaldelse kan tages til Tjeneste i den Grad, til hvilken de er uddannet. I denne Forbindelse henvises der gennem Bilag C. til et Forslag om en For-